

OBUDZICIEL (1) *sb m*

N sg obudziciél.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który budzi; przen: Widząc widziałem w widzeniu głowy moiey/ ná pościeli moiey/ á oto z ítąpił z niebá obudziciél święty (marg) Albo wártownik/ To ielt ten kto wártuie. (-) [et ecce vigil et sanctus de caelo descendit]. BudBib Dan 4/13[10].

JR